

Statsminister Per Bortens tale ved nedlegging av
grunnsteinen ved Auditorium Maximum.

Herr Rektor,
Mine Damer og Herrer,

Det materiale som jeg nå har hatt den glede og ære å legge ned i det skrin som blir støpt inn i grunnsteinen, gir en kort, men god beskrivelse av vår samtid. Rektor og byggekomitéens formann berørte i sine taler den nære fortid.

Men når vi står overfor reisingen av et byggverk, faller det naturlig å tenke også på framtiden. Jeg skulle ønske at jeg hadde hatt evnen til å gi en kort skisse av denne, og at jeg hadde hatt mot til å legge også denne skissen ned i skrinet i grunnsteinen. Våre etterkommere kunne, når det måtte være aktuelt, kunne vurdere vår evne til å oppfatte riktig det vi står overfor.

Det hele har lett for å bli gjetninger. Vi gjør oss alle forventninger til morgendagen, - heldigvis at det er slik! Ikke alltid er disse like vel fundert i realiteter.

Hva er så utfordringen i tiden til de generasjoner som Auditorium Maximum skal betjene? La disse få ord være mitt bidrag til diskusjonen om den rolle Norges Landbruks-høgskole skal spille i den kommende generasjon.

Etter mitt syn møter vår landbrukshøgskole utfordringene på to områder ved siden av de tradisjonelle. Det ene, og mest nærliggende, kan karakteriseres som vårt eget dagliglivs miljø. I den generasjon, som nå er gått siden det forrige gang var grunnsteinnedleggelse her i tomteområdet til Studentsamfunnet i Ås, har vi vært i stand til å utvikle vår evne til teknisk og økonomisk å beherske naturen, i stadig større utstrekning. Men vår streben har vært preget av det vi kan kalle den gamle innstilling, vi har ikke alltid arbeidet med naturen - kanskje endog mot den.

Det synes kanskje litt urettferdig å understreke dette forhold her ved Norges Landbrukshøgskole. Dette er vel den høyere undervisningsanstalt her i landet der natur og naturvitenskap som sådan nødvendigvis har måttet ha en

plass i høysetet. Likevel mener jeg at vi i årene som kommer vil måtte erfare at forskning og undervisning også her ved Norges Landbrukshøgskole vil måtte legges om mer i retning av vern om det menneskelige miljø i Norge.

Det er med glede at jeg har fått kjennskap til det første spede tiltak på dette område fra høgskolens side. Så vidt jeg forstår vil det allerede fra høsten bli satt i gang et spesialkurs der ressursdisponering vil bli viet stor oppmerksomhet. Det er en gledelig erkjennelse at det ikke lenger er nok å være ekspert på et snevert område - også eksperten må ha et fundament hvor hans spesialkunnskap settes inn i den totale situasjon. I samarbeid med de øvrige høgskoler og universiteter her i landet vil Norges Landbrukshøgskole i de nærmeste år måtte legge opp til en effektiv innsats på dette område, til beste for hele vår befolkning.

Det andre området som er en utfordring til Norges Landbrukshøgskole i den nærmeste tid, er vårt miljø i den større sammenheng - vårt forhold til verden omkring oss. Det er unødvendig for meg å peke på at problemene ikke lenger kan sees isolert i nasjonal sammenheng. Vårt ansvar går langt ut over landegrensene. Et aktivt engasjement til det beste for den sultende og lidende befolkning i store deler av verden vil være uomgjengelig nødvendig. Jeg vet at Høgskolens ledelse er oppmerksom på dette.

Betegnelsen utviklingshjelp synes meg noe for snever i denne sammenheng. Her er det spørsmål om en innstilling til den nære framtid. Stadig flere kandidater fra denne høgskole får sin livsoppgave i de såkalte utviklingsland. Det er med glede jeg konstaterer at norske landbruksakademikere alledere har hevdet seg særdeles godt i dette arbeid, såvel tallmessig som ved de kvalifikasjoner som er lagt for dagen i det praktiske arbeid ute.

I begge de nevnte sammenhenger er det viktig å huske på at mennesket ikke oppfatter sin samtid i form av fagsektorer. Vår situasjon oppfattes som en helhet - i grenda, såvel som i global målestokk.

La meg bruke dette som en illustrasjon på noen av de tanker vi gjør oss ved påbegynnelsen av Auditorium Maximum. Dersom Plan- og byggekomitéen får arbeide med like stort hell videre som den har hatt det hittil, vil det her på denne

tomten ved Skogsdammen i løpet av de nærmeste år reise seg et kompleks av bygninger som vil huse et utvidet studentsamfunn i Ås, og gi såvel fag som fritidsaktiviteter større muligheter for å utvikle seg i et tjenlig miljø

Jeg vil ønske Norges Landbrukshøgskole til lykke med Auditorium Maximum. Jeg håper at bygningen vil bli reist etter de planer som byggekomitéens formann har gjort rede for og at huset vil svare til de forventninger som vi alle stiller til det.